

What did the Americans buy for 16 billion dollars?

Article written by **Mihai Nadin**

<https://www.qmagazine.ro/prof-mihai-nadin-autorul-cartii-civilizatia-analfabetismului-ce-au-cumparat-americanii-cu-16-miliarde-de-dolari/>

The elections are over. The record amount spent on the spectacle—almost 16 billion dollars— justifies the question: “What did the citizens of the most important country in the world buy for this exorbitant amount?”

It’s worth pointing out that Americans have never had it better than they do now. Unbelievably, in this prosperity—largely at the expense of the rest of the world—the rhetoric reveals discontent. Listening to the politicians, but also to ordinary citizens, someone coming from the moon during this election campaign would have said, “We have to help these poor Americans!”

THE PARADOX OF WELL-BEING VS. INEQUALITY

In a country where a visit to a doctor who promises to prolong patients’ lives costs \$150,000, and where dogs inherit millions—if they have had rich owners—it’s hard to talk about misery. But it exists. More than two million homes have no plumbing or potable tap water.

Nearly 38 million Americans—twelve million of whom are children—live below the poverty level. Nevertheless, not even one candidate spoke about these realities.

Many do not have access to the Internet.

The national debt has reached \$37 trillion. Daily, the payment of interest on the national debt reaches 3 billion dollars. Just the interest.

But no **candidate** spoke about these realities.

A book I wrote ten years ago was entitled: *Are You Stupid? A Second Revolution Might Save America from Herself* (www.areyoustupid.us). The question is worth repeating. Indeed, Americans, the most successful people in history—turning a colony of England into a superpower—pay a huge price for the recently affirmed right to well-being.

In the heat of the election, each party insulted those who supported, their opponents, calling them “deplorables,” “stupid,” “garbage” and even Nazis. Yes, the people were conditioned by the political parties, but more than anything else by the economic system of ruthless competition. Americans of these times were indoctrinated into feeling entitled to have everything they want—cars, televisions, cell phones, robots, and so

much more. The more they get, on credit most of the time, the more they complain that they are not “bribed” even more. I remember, from Romanian literature, Ioan Creangă, who described a lazy bum: “About the bread you want to offer to me, would you also chew it for me?” [Translation mine, of “Dar muietși s posmagii?”] Creanga was comparing a lazy person to a sloth (i.e., too lazy to even help himself). But the current entitlement mentality of Americans, rich and poor, reveals something else: people who expect everything from society, but have no sense of obligation towards it.

The American family is falling apart. Only the promise of an inheritance from parents to offspring remained. Politicians always promise free university education. More recently, they launched the idea of paying a salary to those who study. UBI—the universal basic wage—an amount that everyone who needs it will receive, has already led to experiments. What will people do with money given as a gift? Of course, they will buy more (including drugs, **in a country where over 100,000 people have already died from opioid overdose**). In this context, it is not surprising that Georgetown University’s famous McCourt School of Public Policy provided students with LEGO games, milk and cocoa, cookies, and relaxation exercises to cope with the pressure of this year’s Presidential election. What I describe is not a joke. Graduates of this school are future diplomats or members of the government.

THE ECONOMIC BENEFITS OF CONFLICTS

Election cycles brutally coincide with the wars America is fighting, directly or indirectly. For the USA, wars mean not only arms exports—almost half of the world’s total—but also a platform for patriotic speeches. Washington is full of foundations and institutes where future government members prepare for their chance to taste the benefits of power. On the money of those who pay taxes—almost 40% do not—these members of the political class produce scripts for future elections.

Wars are always the guarantee that the economic machine produces prosperity. Some die and some get rich.

America is still an ideal nevertheless. It is by far the most formidable economy, the most formidable military power, the most powerful force of innovation and creation. Friends and foes want to be here. The American, as a good businessman, turned immigration into another economic machine. Some make money off the misery of others. And impossible to ignore: the USA is under continuous siege by those who succeed in arriving to its border with Mexico.

There are many immigrants who are qualified, willing to work, and capable. But among the 10 million who invaded the US during the Biden administration, there are both future recipients of social services, as well as and paid agents (mercenaries) of various causes (such as Hamas, Hezbollah, the KGB, etc.) who are turning today’s world into a place hard to understand and hard to accept.

THE FUTURE OF THE USA

Politicians talk about emigration, but rarely mention the reality of an economy that cannot cope without the labor of illegals. Who will take care of the elderly, soon the majority population? Hospitals, farms, factories of all kinds, schools, universities—they all need them.

For example: Elon Musk, the by-now billionaire from South Africa. He has become the richest man in the world and wants to save America from inevitable bankruptcy. Almost everyone who is active in artificial intelligence (AI) is born somewhere in the world, but not in the US.

Despite the debt, the country is rich. It can buy talent. But can it also buy its own future?

The Americans are, it bears repeating, not only an unbeatable military force, but also brilliant innovators, a huge market on which

the world depends—including China, probably the only one able to compete with its biggest customer.

What is frightening—because the future of the world is intimately tied to the future of America—is that the anticipation that guided the beginnings of the United States has been sacrificed. America reacts. Crisis after crisis. She is no longer visionary. As in the former Soviet Union, the citizens are no longer dedicated to the country. They want everything from their country, but are unwilling to take responsibility for its future.

These elections were more provocative than those of the past. The social media, which contribute to the domestication of America, declared them the most important in America's history, forgetting, of course, that each election is actually presented as a commodity. But even these elections did not lead to a change of perspective or, at least, recognition of the situation. Going along this path, Americans will go through an implosion, as occurred in the former Soviet Union. It is a crisis of the system. It is not so much about the laziness of the politicians as about the lack of self-awareness of the people. Regardless of who wins, a systemic crisis looms.

P.S. After I finished the text given above, the election results were made public. Were the national elections worth the 16 billion dollars spent on them? None of the parties competing for power has yet realized the need for a different way of thinking. Is it still possible for the patient—the American citizenry— to recognize its condition? Self-deception does not help in treating any disease. I do not know if I will be alive when the answer to the present question becomes apparent. But it will probably not come in four years.

WHY WAS THIS ELECTION THE MOST EXPENSIVE IN AMERICAN HISTORY?

According to data from OpenSecrets, Democrats and Republicans spent a record \$15.9 billion, surpassing the 2020 (\$15.1 billion) and 2016 (\$5.7 billion) campaigns.

The figures show that this election campaign was largely driven by a small number of so-called *megadonors* hoping to influence the outcome. That raised concerns from political advocacy groups, who said the money “stifles the voices and concerns of ordinary Americans.”

Of the two parties, the Democrats led in fundraising, although Kamala Harris, who announced her candidacy in July, shortly after Joe Biden withdrew, had one of the shortest presidential campaigns in modern history.

Billionaires contributed nearly two billion dollars to this presidential race, according to Americans for Tax Fairness. Nearly three-quarters of the billionaires' campaign spending went to Republicans, *The Times* reports.

Ce au cumpărat americanii cu 16 miliarde de dolari

Articol scris de **Mihai Nadin**

<https://www.qmagazine.ro/prof-mihai-nadin-autorul-cartii-civilizatia-analfabetismului-ce-au-cumparat-americanii-cu-16-miliarde-de-dolari/>

Alegerile au trecut. Suma record cheltuită pentru spectacol, aproape 16 miliarde de dolari, justifică întrebarea: „Ce au cumpărat cetățenii celei mai importante țări din lume pentru această sumă exorbitantă?”

Merită menționat că americanii nu au dus-o niciodată mai bine decât în prezent. De necrezut că în această bunăstare – în mare măsură pe costul restului lumii – retorica a fost aceea a nemulțumirii. Ascultând politicienii, dar și cetățenii de rând, cineva căzut din lună în campania asta electorală ar fi zis: „Trebuie să-i ajutăm pe nenorocițiiăștia de americani!”

PARADOXURILE BUNĂSTĂRII ȘI ALE INEGALITĂȚII

Într-o țară în care o vizită la un medic care promite prelungirea vieții pacienților costă 150.000 de dolari și în care câinii moștenesc milioane – dacă au avut stăpâni bogați –, e greu de vorbit despre mizerie. Dar ea există. Peste două milioane de case nu au instalații sanitare și nici apă potabilă la robinet.

Aproape 38 de milioane de americani – dintre care 12 milioane sunt copii – trăiesc sub nivelul sărăciei. Mulți nu au acces la Internet.

Datoria națională a atins 37 de trilioane de dolari. Zilnic, plata dobânzii pe datoria națională atinge 3 miliarde de dolari. Doar dobânda.

Însă niciun candidat nu a vorbit despre aceste realități.

O carte pe care am scris-o cu zece ani în urmă purta titlul: *Ești stupid? A doua Revoluție ar putea salva America de ea însăși* (*Are You Stupid? A Second Revolution Might Save America from Herself*). Întrebarea merită repetată. Într-adevăr, americanii, poporul cu cel mai mare succes în istorie – de la o colonie a Angliei la o supra-putere – , plătesc pentru dreptul la bunăstare un preț uriaș.

În focul alegerilor, fiecare partid i-a insultat pe cei care susțin adversarii, numindu-i „deplorabili”, „proști”, ba chiar „gunoi”. Da, poporul a fost condiționat de partidele politice, dar mai mult decât orice de sistemul economic. Cetățenii acestor vremuri se simt îndreptățiți să aibă tot ce vor – automobile, televizoare, roboți... și, în același timp, să se plângă că nu li se dă mai mult. Îmi amintesc de Creangă: „Dar muieți-s posmagii?”, descriind un leneș. Aici e vorba de altceva: cei care așteaptă totul de la societate, dar nu au un sens al obligației față de ea.

Familia americană e destrămată. Între generații a mai rămas doar promisiunea moștenirii. Politicienii promet mereu studiu universitar gratuit. Mai nou, au lansat ideea de a plăti un salariu celor care studiază. UBI – salariul de bază universal – o sumă pe care o primesc toți care au nevoie de ea, a condus deja la experimente. Oare ce vor face oamenii cu bani cărora li se oferă un cadou? Firește, vor cumpăra mai mult (inclusiv droguri, **într-o țară în care peste 100.000 de oameni au murit deja prin opioide**). În acest context, nu este de mirare că celebra McCourt School of Public Policy a Universității Georgetown a oferit studenților jocuri LEGO, lapte și cacao, prăjituri, exerciții de relaxare, ca să facă față presiunii alegerilor. Ceea ce descriu nu este o glumiță. Absolvenții acestei școli sunt viitorii diplomați sau membri ai guvernului.

BENEFICIILE ECONOMICE ALE CONFLICTELOR

Ciclurile alegerilor coincid brutal cu războaiele pe care, direct sau indirect, America le duce. Războaiele înseamnă pentru SUA nu numai exporturi de armamente – aproape jumătate din totalul mondial –, ci și un podium pentru discursuri patriotice. Washingtonul e plin de fundații și institute în care viitorii membri ai guvernului se pregătesc pentru șansa lor de a gusta beneficiile puterii. Pe banii celor care plătesc taxe – aproape 40% nu plătesc –, acești membri ai clasei politice produc scenarii pentru alegerile viitoare.

Războaiele sunt întotdeauna garanția că mașina economică produce bunăstare. Unii mor, iar alții devin bogați.

America este totuși încă un ideal. Este, de departe, cea mai formidabilă economie, cea mai formidabilă putere armată, cea mai puternică forță de inovație și creație. Prieteni și dușmani vor să fie aici. Americanul, ca om bun de afaceri, a transformat emigrația într-o alta mașină economică. Unii fac bani din mizeria altora. Și uite așa, țara e sub asediul continuu al celor care o fac până la hotarul ei cu America de Sud.

Sunt mulți emigranți de bine: calificați, dornici să lucreze, capabili. Dar sunt, în cele 10 milioane care au invadat SUA în administrația Biden, atât viitori clienți ai serviciilor sociale, cât și agenți plătiți (mercenari) ai diferitelor cauze (precum Hamas, Iran, Rusia etc.), care transformă lumea de astăzi într-un loc greu de înțeles sau de acceptat.

VIITORUL STATELOR UNITE ALE AMERICII

Politicienii vorbesc de emigrație, dar rareori amintesc de realitatea unei economii care nu poate face față fără forța de munca a ilegalilor. Cine să aibă grijă de bătrâni, în curând, populație majoritară? Spitalele, fermele, fabricile de tot soiul, școlile, universitățile, toate acestea au nevoie de ei.

Elon Musk, un tânăr din Africa de Sud, a devenit un exemplu: a ajuns cel mai bogat om din lume și vrea să salveze America de la un inevitabil faliment. Aproape toți cei care sunt activi în inteligența artificială (AI) sunt născuți undeva în lume, dar nu în SUA.

Americanii sunt, merită repetat, nu numai o forță militară de nebătut, dar și inovatori străluciți, o imensă piață de care depinde lumea – inclusiv China, probabil singura în stare să concureze cu clientul ei cel mai mare.

În ciuda datoriilor, țara e bogată – poate cumpăra talent. Dar poate cumpăra și viitorul ei?

Ceea ce e de speriat – pentru că viitorul lumii este intim legat de viitorul Americii – e faptul că anticiparea care a ghidat începuturile Statelor Unite a fost sacrificată. America reacționează. Criză după criză. Nu mai e vizionară. La fel ca în Uniunea Sovietică de cândva, cetățeanul nu mai e dedicat țării. Vrea totul de la ea, dar nu este dispus să își asume responsabilitatea pentru viitorul ei.

Alegerile au fost mai animate decât în trecut. Mediile sociale, care contribuie la îndobitocirea Americii, le-au declarat cele mai importante în istorie, uitând, firește, că fiecare alegere e prezentată ca o marfă: *cea mai*

importantă. Dar nici aceste alegeri nu au prilejuit o schimbare de perspectivă sau, măcar, recunoașterea situației. Pe acest drum, în SUA va fi o implozie precum odinioară în Uniunea Sovietică. Este o criză a sistemului. Nu atât despre tembelismul politicianilor este vorba, cât despre lipsa conștiinței de sine a poporului. Indiferent de cine câștigă, criza sistemică e la putere.

P.S. După ce am terminat textul de mai sus, au devenit publice și rezultatele. Oare merita... cheltuirea celor 16 miliarde de dolari? Niciunul dintre partidele care au concurat pentru putere nu a realizat până acum nevoia unui alt mod de gândire. Oare mai este cu putință ca pacientul să-și recunoască condiția sa? Auto-amăgirea nu ajută la tratament. Nu știu dacă voi fi prezent când răspunsul la întrebarea de față va deveni evident. Probabil nu în patru ani.

DE CE AU FOST CELE MAI SCUMPE ALEGERI DIN SUA?

Potrivit datelor de la OpenSecrets, democrații și republicanii au cheltuit o sumă record de 15,9 miliarde de dolari, depășind campaniile din 2020 (15,1 miliarde de dolari), respectiv din 2016 (5,7 miliarde de dolari).

Cifrele arată că această campanie a fost condusă în mare parte de un număr mic de așa-numiți *megadonors* (mari donatori), sperând să influențeze rezultatul. Acest fapt a ridicat îngrijorări din partea grupurilor de susținere politică, ce afirmă că banii „înăbușă vocile și preocupările americanilor obișnuiți”.

Dintre cele două partide, democrații au condus în privința fondurilor strânse, cu toate că Harris, care și-a anunțat candidatura în iulie, îndată după retragerea lui Joe Biden, a avut una dintre cele mai scurte campanii prezidențiale din istoria modernă.

Miliardarii au contribuit cu aproape două miliarde de dolari în această cursă prezidențială, potrivit organizației Americans for Tax Fairness. Aproape trei sferturi dintre cheltuielile miliardarilor din campanie au fost direcționate către republicani, informează *The Times*.